

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118203860
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118203860.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: Mgr. Katarína Arnouldová a Mgr. Fedor Benka, v spore žalobcov: 1/ JUDr. E. B., PhD., nar. X.X.XXXX, bytom Ľ. J. XXXX/XX, V., 2/ Mgr. B. B., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, V., obaja žalobcovia zastúpení: HARŠÁNY advokát, s.r.o. so sídlom Hlavná 31/15, Trnava, proti žalovaným: 1/ Mgr. art. K. D., nar. X.X.XXXX, bytom F. XX, V., 2/ Y. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, L., o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19C/29/2018-172 zo dňa 30. novembra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalobcovia 1/ a 2/ majú spoločne a nerozdielne voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v Slovenskej republike, v okrese Trnava, v Obci V., v katastrálnom území V., zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX vydanom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, ako stavba súpisné číslo XXXX - polyfunkčný dom, postavený na pozemku parc. č. 4253/1 (parcela reg. „C“ evidovaná na katastrálnej mape) a odovzdať nehnuteľnosť žalobcom 1/ a 2/, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. súd priznal žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu.

2. Rozsudok súd po citovaní § 123, 124, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) vecne odôvodnil tým, že mal preukázané, že vlastníckmi predmetnej nehnuteľnosti sú žalobcovia 1/ a 2/ a žalovaní 1/ a 2/ užívajú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu. Žalovaní sa bránili v konaní tým, že sú majiteľmi predmetnej nehnuteľnosti, uvedené však nepreukázali. Otázka vlastníctva žalovaných k predmetnej nehnuteľnosti bola riešená v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/42/2018, v ktorom sa Y. D. a Mgr. art. K. D. (žalovaní v predmetnom konaní) domáhali určenia, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je Mgr. art. K. D. (žalovaný 1/ v predmetnom konaní). Súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď Mgr. art. K. D. v konaní nepreukázal existenciu právneho titulu, t.j. právne relevantného dôvodu nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti.

3. Vzhľadom na uvedené, keďže žalovaní žiadnym spôsobom nepreukázali oprávnenosť užívania predmetnej nehnuteľnosti, súd žalobe vyhovel. Súd nevykonal dokazovanie navrhované žalovanými, nakoľko vykonanie týchto dôkazov by nemalo žiadny význam pre rozhodnutie vo veci.

4. Žalobcovia 1/ a 2/ boli v konaní plne úspešní, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú žalovaní povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Uviedli, že Okresný súd im ako žalovaným nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku. Prvostupňový súd tiež nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku.

6. V priebehu súdneho konania ako žalovaná 2/ navrhla vykonať dokazovanie viacerými dôkaznými prostriedkami - kamerovým záznamom a vypočutím svedkov (p. S., p. P., p. E.), súd však žiaden navrhovaný dôkaz nevykonal. Zo strany súdu nedostali žiadnu možnosť, aby svoje tvrdenia preukázali riadne vykonanými dôkazmi. Súd nimi navrhnutých svedkov nepredvolal, neumožnil vykonanie dôkazu kamerovým záznamom a navyše sa v odôvodnení rozsudku ani nevysporiadal s tým, prečo nimi navrhnuté dôkazy nevykonal.

7. Súd sa v priebehu súdneho konania uspokojil s konštatovaním, že nie sú vlastníčkmi nehnuteľnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu, nevykonal však žiadne dôkazy ktoré by preukazovali existenciu alebo neexistenciu iného právneho titulu užívania predmetnej nehnuteľnosti.

8. Súd tak podľa ich názoru vyhovel žalobe bez riadneho preskúmania skutkového stavu, bez vykonania navrhovaných dôkazov, bez pripustenia výsluchu svedkov, bez možností klásť svedkom otázky a svojím konaním im odňal právo na právnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo neumožnil vykonať nimi navrhované dôkazy (výsluch svedkov, kamerový záznam) preto považujú rozsudok za nepresvedčivý, neodôvodnený, vydaný predčasne, bez riadneho zistenia skutkového stavu a z dôvodu chýbajúceho odôvodnenia postupu súdu pri dokazovaní aj za nepreskúmateľný. Zároveň súd tým, že neodôvodnil svoje rozhodnutie v písomnom vyhotovení, im nesprávnym procesným postupom odňal právo uskutočňovať im patriace procesné práva, ku ktorým patrí aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

9. Z uvedených dôvodov žiadajú, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku I. a výroku II. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalovaných sa vyjadrili žalobcovia. Uviedli, že žalovaní odôvodnili odvolanie tým, že žalovaná 2/ navrhla vykonať dokazovanie viacerými dôkaznými prostriedkami - kamerovým záznamom a vypočutím svedkov (p. S., p. P., p. E.), súd však žiaden navrhovaný dôkaz nevykonal. Žalovaní ďalej uvádzajú: „Súd nami navrhnutých svedkov nepredvolal, neumožnil vykonanie dôkazu kamerovým záznamom a navyše sa v odôvodnení rozsudku ani nevysporiadal s tým, prečo nami navrhnuté dôkazy nevykonal. Súd sa v priebehu súdneho konania uspokojil s konštatovaním, že nie sme vlastníčkmi nehnuteľnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu, nevykonal však žiadne dôkazy ktoré by preukazovali existenciu alebo neexistenciu iného právneho titulu užívania predmetnej nehnuteľnosti.“

11. Nie je pravdou, že žalovaní navrhli uvedené dôkazy za účelom preukázania existencie iného právneho titulu užívania predmetnej nehnuteľnosti.

12. Žalovaní v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie trvali na tvrdení, že žalovaný 1/ je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, a to je jediný dôvod, prečo by mal súd žalobu zamietnuť. V tomto smere Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/42/2018 v právnej veci žalobcu: 1. Y. D., 2. Mgr. art. K. D., proti žalovaným: 1/ Mgr. H. L. a spol., o určenie vlastníckeho práva, vydal dňa 01.08.2019 rozsudok, ktorým zamietol v celom rozsahu žalobu žalobcov (t.j. žalovaných v tomto konaní), ktorou sa domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území V. zapísanej na LV č. XXXX ako stavba súp. č. XXXX - polyfunkčný dom postavený na pozemku parc. č. 4253/1. Proti Rozsudku podali žalobcovia odvolanie, no to bolo odmietnuté uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/1/2020-227 zo dňa 30.06.2020. Rozsudok je teda právoplatný.

13. Žalovaní napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu v priebehu celého konania o vypratanie nehnuteľnosti tvrdili, že žalovaný 1/ je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti.

14. Žalovaní počas celého konania pred súdom prvej inštancie ani raz neuviedli, že im patrí nejaký iný titul užívania predmetnej nehnuteľnosti. Prvýkrát tvrdenie o existencii iného právneho titulu uviedli žalovaní až vo svojom odvolaní zo dňa 05.03.2021. Ide tak o tzv. „novotu v odvolacom konaní“, ktorá nie je prípustná v zmysle ustanovenia § 366 C.s.p. a odvolací súd by na takúto novú skutočnosť nemal prihliadať.

15. Navyše, tento prostriedok procesnej obrany žalovaných je neurčitý, keďže žalovaní ani v odvolaní a ani pred súdom prvej inštancie nekonkretizovali, aký iný právny titul užívania nehnuteľnosti im patrí (nájomná zmluva? uzatvorená kedy?, s kým? a pod.). Preto sa na takýto neurčitý prostriedok procesného útoku nemôže prihliadať.

16. V neposlednom rade uvádzajú, že tvrdenie žalovaných o existencii iného právneho titulu užívania nehnuteľností je nepravdivé, nakoľko žalovaným nepatrí žiaden právny titul, na základe ktorého užívajú predmetnú nehnuteľnosť. Predmetnú nehnuteľnosť užívajú bez akéhokoľvek právneho titulu. Podľa ich informácií sa žalovaní do predtým vypratanej nehnuteľnosti dostali tak, že vylomili zámky a nasťahovali sa do nej.

17. Žalovaní po podaní žaloby vo svojom vyjadrení k žalobe nenamietali žiadnu zo skutočností tvrdených žalobcami okrem toho, že tvrdili, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je žalovaný 1/ a nie žalobcovia. (Kvôli vyriešeniu tejto otázky bolo prerušené konanie o vypratanie nehnuteľnosti, aby sa v konaní pod sp. zn. 11C/42/2018 rozhodlo o určení vlastníckeho práva, pričom žaloba žalovaných o určenie vlastníckeho práva bola zamietnutá.) Napriek sudcovskej koncentrácii konania žalovaná 2/ až na pojednávaní dňa 30.11.2020 navrhla dokazovanie kamerovým záznamom a výsluchom nových svedkov. V zmysle ustanovenia § 153 C.s.p. súd na takéto prostriedky procesného útoku nemal prihliadať.

18. Zo strany žalovaných tu ide o účelové konanie - žalovaní užívajú nehnuteľnosť bez právneho titulu, nemajú majetok, ktorý by bolo možné postihnúť exekúciou a preto od nich nemožno vymôcť bezdôvodné obohatenie spočívajúce v užívaní nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, žijú si na náklady žalobcov, ktorí musia znášať náklady spojené s nehnuteľnosťou. In concreto: Až na pojednávaní dňa 30.11.2020 žalovaná 2/ až v rámci záverečnej reči o.i. uviedla:

„Ja chcem predložiť do spisu ešte kamerový záznam, ktorý tu nemám, má preukázať, že nám vstupovali na pozemok počas našej neprítomnosti neviem kto, ja som tých ľudí nevidela, kamerový záznam je z roku 2013. Navrhujem vypočuť svedkov, povedzme pani S., ktorá by sa mala vyjadriť k tomu, že bola splnomocnená, že má previesť predmetnú nehnuteľnosť, bolo to v roku 2005. Navrhujem vypočuť aj pána P., brata tu prítomného zástupcu, má preukázať, že mi povedal, že keď mu dám 65.000,- eur bude všetko v poriadku. Navrhujem vypočuť exekútora JUDr. Jakubca, ktorý by sa mal vyjadriť, že napriek tomu, že všetko bolo vysporiadané na nehnuteľnosti zapísanej na LV XXXX v roku 2003, napriek tomu bola zorganizovaná dražba. Iné návrhy nemám.“

19. Z týchto návrhov je už prima facie zrejmé, že predmetné návrhy nemali smerovať ku skutočnostiam podstatným pre rozhodnutie súdu. Išlo zjavne o účelové návrhy na doplnenie dokazovania smerujúce k predĺženiu konania.

20. Žalovaní ďalej namietajú, že prvoinštančný súd v odôvodnení Rozsudku neuviedol, prečo neumožnil vykonať nimi navrhované dôkazy. Toto tvrdenie je nepravdivé. Súd sa v odôvodnení Rozsudku zaoberal návrhmi žalovaných na doplnenie dokazovania v bodoch 8. a 12. Rozsudku, pričom súd vyslovene uviedol, že „Súd nevykonal dokazovanie navrhované žalovanými, nakoľko vykonanie týchto dôkazov by nemalo žiadny význam pre rozhodnutie vo veci.“

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujú, aby Krajský súd v Trnave napadnutý Rozsudok v celom rozsahu potvrdil. Súčasne žiadajú, aby bola žalobcom priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili

zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné a rozsudok súdu I. inštancie je vecne správny.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania na súde I. inštancie, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd I. inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. K veci je potrebné dodať nasledovné:

24. Žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenou súdu dňa 02.05.2018 domáhali vydania rozhodnutia ktorým súd uloží žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v Slovenskej republike, v okrese Trnava, v Obci Trnava, v katastrálnom území V., zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX vydanom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, ako stavba súpisné číslo XXXX - polyfunkčný dom, postavený na pozemku parc. č. 4253/1 (parcela reg. „C“ evidovaná na katastrálnej mape) a odovzdať nehnuteľnosť žalobcom 1/ a 2/.

25. Uvedeného sa domáhali na tom skutkovom základe, že sú výlučnými vlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, žalovaní 1/ a 2/ užívajú predmetnú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu.

26. Podľa ust. § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, keď v zmysle ods. 2 tohto ustanovenia vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

27. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli tvrdené a boli predmetom dokazovania, sudca rozlišuje tie, ktoré sú pre spor rozhodné. Zákon nepredpisuje pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov a ich hodnotenie vo vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú čiastkové i komplexné závery sudcu o výsledkoch vykonaného dokazovania.

28. Základom hodnotiaceho princípu súdu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. Získané poznatky potom porovná s poznatkami získanými hodnotením ostatných dôkazov a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa doplňujúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenie. Také hodnotenie dôkazov, ktoré vyznie v záver, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť ani vylúčiť, povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre účastníka, ktorého pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná.

29. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nesprávnosť tohto hodnotenia možno vyčítať, len ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia. Nemožno potom ani polemizovať so skutkovými závermi súdu a namietat', čomu uveril a čomu nie, že niektorý dôkaz nemal za pre skutkový stav dôležitý alebo naopak (6MCdo 1/2010).

30. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie

dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010)

31. Ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 21/2018 uvádza, že samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (pozri uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 81/2010 z 31. mája 2010).

32. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v prospech žalobcov svedčí vlastnícke právo. Nakoľko žalovaní 1/ a 2/ od začiatku sporovali vlastnícke právo žalobcov a za týmto účelom žalovaní podali voči žalobcom žalobu o určenie vlastníckeho práva Uznesením č. k. 19C/29/2018-71 zo dňa 24.1.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/126/2019-91 zo dňa 27.8.2019 súd predmetné konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 11C/42/2018, v ktorom konaní Y. D. a Mgr. art. K. D. (žalovaní v predmetnom konaní) podali dňa 18.5.2018 žalobu, ktorou sa voči žalovaným - E. B. a B. B. (žalobcovia v predmetnom konaní) a spol. domáhali určenia, že vlastníkom nehnuteľnosti evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie V. - stavba so súpisným číslom XXXX nachádzajúca sa na pozemku parcela č. 4253/1 - „Polyfunkčný dom“ je žalobca v 2. rade - Mgr. art. K. D..

33. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 11C/42/2018-162 zo dňa 01.08.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/1/2020-227 zo dňa 30.06.2020 súd žalobu o určenie vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti voči žalobcovi Mgr. art. K. D. zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.09.2019.

34. Nakoľko žalovaní svoje tvrdenia o vlastníckom práve žalovaného 1/ nepreukázali, závery súdu prvej inštancie, ktorý mal preukázané, že vlastníckymi predmetnej nehnuteľnosti sú žalobcovia 1/ a 2/ sú správne.

35. Pokiaľ ide o námietku, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy ktoré by preukazovali existenciu alebo neexistenciu iného právneho titulu užívania predmetnej nehnuteľnosti odvolací súd uvádza:

36. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

37. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že dokazovanie je zákonom upravený postup súdu, ako aj sporových strán, na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania a preto sa v dokazovaní obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov. Súd je subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Sudca sa teda nestáva pasívnym arbitrom, ktorý je pri zisťovaní skutkového stavu odkázaný na tvrdenia a dôkazné návrhy strán.

Pravdaže súd musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený sporovou stranou, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom.

38. Hoci žalovaná 2/ pred súdom prvej inštancie navrhovala vykonať dôkazy predvolaním svedkov, kamerovým záznamom, s uvedenými návrhmi sa súd prvej inštancie vysporiadal vo svojom rozhodnutí. Uviedol, že súd nevykonal dokazovanie navrhované žalovanými, nakoľko vykonanie týchto dôkazov by nemalo žiadny význam pre rozhodnutie vo veci, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Žalovaná 2/ uviedla v súvislosti s navrhnutými dôkazmi, že trvá na tom, že sú majiteľmi predmetnej nehnuteľnosti a na USB kľúči má nahraté ako ich vypratávali a všetko im zničili. Vykonanie navrhnutého dokazovania by nezvrátilo už preukázanú skutočnosť, a to tú, že v prospech žalobcov nesvedčí vlastnícke právo a preto má i odvolací súd za to, že predmetnú nehnuteľnosť užívali žalovaní bez právneho dôvodu. Pokiaľ v odvolaní poukazovali na iný právny titul užívania danej nehnuteľnosti, na túto skutočnosť nepoukazovali pred súdom prvej inštancie.

39. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Až v odvolaní žalovaní namietali, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy ktoré by preukazovali existenciu alebo neexistenciu iného právneho titulu užívania predmetnej nehnuteľnosti. Odvolací súd na tieto v odvolacom konaní nemohol prihliadať, nakoľko neboli vznesené v konaní pred súdom prvej inštancie v zmysle zásad Civilného sporového poriadku, navyše išlo z ich strany iba o všeobecné tvrdenia bez bližšieho skutkového základu.

40. V ďalšom žalovaní namietali neodôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd má za to, že hoci rozhodnutie súdu prvej inštancie je stručné, je dostatočne odôvodnené. V zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP rozsudok musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami strán. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesto pre dohady a domnienky. V odôvodnení rozhodnutia súd teda uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ktoré dôkazy v konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax.

41. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. inštancie je správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd I. inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Samotný fakt, že žalovaní sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu I. inštancie nestotožňujú ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd I. inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe žalobcov vyhovel.

42. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo

na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP), pričom strane musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je základnou náležitosťou každého rozhodnutia.

43. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

44. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým končí konanie. Žalobcovia majú voči žalovaným 1/ a 2/ podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobcovia boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Senát odvolacieho súdu rozhodol v tejto veci v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).